

Σχέδιο Τελοπόν και στο βάθος Αυστραλία

Δεν έχουν περάσει πολλές μέρες από τη μισάνθρωπη και ρατσιστική συγκέντρωση στο Τυμπάκι και ακόμη λιγότερες από την "επιχείρηση σκούπα" της ΕΛ.ΑΣ στην ίδια περιοχή και φαίνεται πως οι ντόπιοι εθνικόφρονες βρίσκουν τον πολιτικό και θεσμικό τους εκφραστή στο όνομα του βουλευτή Χανίων της ΝΔ, Μανούσου Βολουδάκη, ο οποίος, σε πρόσφατη τοποθέτησή του σχετικά με τα τελευταία γεγονότα στη Μόρια, πρότεινε «να δημιουργηθούν κλειστά κέντρα σε ακατοίκητα νησιά ή σε υπεράκτιες πλατφόρμες».

Μάλιστα, ο βουλευτής της ΝΔ είχε το θράσος να υποστηρίξει τα επιχειρήματά του επικαλούμενος το παράδειγμα της Αυστραλίας, θεωρώντας το ως πρότυπο το οποίο θα έπρεπε να ακολουθήσει και η Ελλάδα. Η πολιτική της αυστραλιανής κυβέρνησης να "φιλοξενεί" τους πρόσφυγες και αιτούντες άσυλο στο απομονωμένο νησί Ναούρου του νότιου Ειρηνικού, σύμφωνα με τη Διεθνή Αμνηστία, «δεν είναι παρά μια σκόπιμη και μεθοδευμένη τακτική παραμέλησης και βάνανυσης μεταχείρισης». Συνταρακτικές είναι και οι εκθέσεις οργανώσεων αρωγής (Γιατροί Χωρίς Σύνορα) που μιλούν για τρομερή επιδείνωση της ψυχικής υγείας των εκεί κατοίκων, ιδιαίτερα των μικρών παιδιών.

Η δήλωση Βολουδάκη συντάσσεται με τον εγχώριο ακροδεξιό λόγο του Βελόπουλου και τα νεοναζιστικά προτάγματα της Χ.Α. Παράλληλα, ταυτίζεται με την πρόταση των Λε Πεν, Σαλβίνι, Φάρατζ, Τράμπ και Κούρτζ, όλων των διάσημων ακροδεξιών που θέλουν να επιβάλουν το ακροδεξιό αυστραλιανό μοντέλο διαχείρισης στην Ευρώπη. Ας μην κρύβεται ο βουλευτής: να πει ανοικτά από ποιους προτάθηκε αρχικά η ιδέα και με ποιους "κάθεται" παρέα, για να καταλάβουμε όλοι το ζοφερό παρελθόν που προτείνει ως μέλλον — και μάλιστα την εποχή που αναμένεται η καταδίκη της ακροδεξιάς-νεοναζιστικής οργάνωσης της Χρυσής Αυγής.

Εν τω μεταξύ, οι караβιές των κατατρεγμένων που φτάνουν στο νομό μας (και σε όλο το νησί) δεν έχουν τελειωμό ενώ οι συνθήκες υποδοχής όλο και χειροτερεύουν, αφού τα σχέδια τοπικών και κυβερνητικών αρχών ποτέ δεν εστιάζουν στη φιλοξενία —για την οποία περηφανευόμαστε κιόλας, τρομάρα μας- ούτε βέβαια στην εφαρμογή των διεθνών κανόνων προστασίας των προσφύγων και μεταναστών. Όσο πεθαίνουν άνθρωποι στα σύνορα, όσο οι άνθρωποι στοιβάζονται σε εγκαταλελειμμένα ή ακατάλληλα κτίρια (βλέπε κολυμβητήριο, παλιά ηλεκτρική), όσο υπάρχουν κολαστήρια όπως ήταν η Μόρια, όσο προωθούνται σχέδια τύπου Βολουδάκη, το ελληνικό κράτος διαπράττει έγκλημα κατά της ανθρωπότητας.

Το κάψιμο της Μόριας ήταν λογικό επόμενο μιας κοινότητας 13.000δων ανθρώπων, η οποία στέναζε σε ένα κλειστού τύπου στρατόπεδο, το οποίο ήταν κατασκευασμένο να φιλοξενήσει σχεδόν 3000. Μάλιστα, εν καιρώ πανδημίας και με το κράτος να περνά αυστηρά υγειονομικά πρωτόκολλα στη Μόρια, οι άνθρωποι δεν είχαν επαρκές νερό ούτε καν για να πλύνουν τα χέρια τους.

Η κυβέρνηση των α(χ)ρίστων θέλησε από νωρίς να δείξει τις προθέσεις της. Πώς; Προτάσσοντας φυσικά τις εκκενώσεις καταλήψεων που φιλοξενούσαν εκατοντάδες πρόσφυγες ως επικοινωνιακό τρικ στο σενάριο "νόμου και τάξης". Τις συνέπειες της παραπάνω πολιτικής τις βιώνουμε κι εδώ εξαιτίας της βίαιης εκκένωσης της κατάληψης Rosa Nera, μία εκκένωση η οποία πέταξε στον δρόμο, χωρίς καμία απολύτως πρόνοια, τους μετανάστες κατοίκους της.

Ο χαρακτηρισμός των προσφύγων-μεταναστριών/ων ως "εθνική απειλή", πέρα από τις βαθιές κατάμαυρες ρίζες που έχει διαχρονικά στην ελληνική ιστορία, επιχειρεί να αρνηθεί την διεθνή υποχρέωση του ελληνικού κράτους στη Συμφωνία για τους Πρόσφυγες που βγήκε μετά το 2ο Παγκόσμιο Πόλεμο και σηματοδότησε την ήττα της ναζιστικής λογικής. Επιπλέον, συνδέει με "παράλογο" τρόπο τους πρόσφυγες με τον ελληνο-τουρκικό ανταγωνισμό, δηλαδή με τις εκατέρωθεν διεκδικήσεις σε θαλάσσιες ζώνες. Ο ανταγωνισμός αυτός έχει ενταθεί εν' όψει πιθανών κοιτασμάτων αερίων στην περιοχή (που σε λίγα χρόνια θα είναι "άχρηστα" λόγω "πράσινης μετάβασης") και των οποίων τα πιθανά κέρδη δεν θα καρπωθούν οι πολίτες αυτής της χώρας αλλά οι αξιότιμες Total, Exxon Mobil και Eni. Με άλλα λόγια, πρόκειται για αντίληψη που εργαλειοποιεί τους πρόσφυγες και τις/τους μετανάστριες/ες για να υπηρετήσει την στροφή προς την ακροδεξιά και την γιγάντωση του ελληνικού εθνικισμού.

Η πρόταση που αναπαράγει ο Βολουδάκης δεν κοιτά προς το μέλλον: και μόνο η διατύπωσή της επαναφέρει ένα σκοτεινό παρελθόν γεμάτο από τις ιδεοληψίες της "ανώτερης ράτσας". Οι πολεμικές κραυγές των "εθνοπατέρων" έφεραν ως αποτέλεσμα την κατασπατάληση δημοσίου χρήματος για εξοπλιστικά προγράμματα τη στιγμή που χρειαζόμαστε χρήματα για τους άνεργους, τους μισθωτούς που θα μπουκ σε υποχρεωτική μείωση των εισοδημάτων τους, την υγεία, την παιδεία και άλλες βασικές ανάγκες που δεν καλύπτονται και έχουν συσσωρευθεί μετά από 10 χρόνια μνημονίων.

Να σταματήσει τώρα ο εγκλεισμός προσφύγων και μεταναστών, να κλείσουν όλες οι "αποθήκες ψυχών" που καταργούν την αξία της ανθρώπινης ζωής.

Να μεταφερθούν σε αξιοπρεπή και ανοιχτά κέντρα φιλοξενίας της ηπειρωτικής Ελλάδας, όπου θα εξετάζονται τα αιτήματά τους και θα πηγαίνουν στις χώρες πραγματικού προορισμού τους.

Άμεση αποκατάσταση του δικαιώματος στο αίτημα ασύλου όλων των ανθρώπων που έχουν καταφύγει στη χώρα μας.

Αποχώρηση της Ελλάδας από την Κοινή Δήλωση Ε.Ε. Τουρκίας και μονομερή ανάκληση του κανονισμού Δουβλίνου II.